tuum alles walmistamas on ja kunni kûpseks saab, ei wihm egga mu wessi, ei kûlm egga walki tuul, ei ellajas egga mu kahjo tedda ei pea rikkuma. Monned tuppes warjul, kui rukkis ja nisso; monned lestas ja kaunas, kui erned ja lâätsed, kapsta ja kalika seme; monned kupras, kui linna ja magguna seme; monned nago karbikesses, kui kurrekatlad ja eiakad; monned otsekui kottis, ning peâlegi kesk wee ehk weddela pudro sees, kui on sõstra- ja tikkelperi marjad, jõhwikad ja muud. Mitto kâbbide somuste wahhel warjul, kui on mânni- ja kuse seme; mitto urbades hoitawaks; mitto nago kiwwikoias, kui on pâhklatuum; monnel neist ennam kui üks warri ümber, kui on kirsi- ja plumi-marja tuum, kel omma nahk ümber, agga peâlegi kiwwikodda ning lihha teiseks ja kolmandamaks warjuks. Duna seme tärrâkessed iggaüks süddames kui omma kambrikesses seismas, ning rohkem, kõwwem lihha neid keik katmas. Monne rohho seme hulgakeste lille pohja peâl kinni, ja otseov karwa-kassoka sees, kui paisolehhe ja kassikâppa seme. Jsegi weel igga tärral omma kaunis kowwa kest, nahk ehk koor ümber; monne nahk peâlegi karre ja pistlik, kui wirna rohhul, ehk okkad otsas tedda kaitsmas, kui odral on. Agga saab seme kûpseks sanud: siis ei olle ennam sedda ella kaitsmist tarwis; kuprad, kaunad ja karbikessed siis lõhkewad: lihha süakse ehk mâddaneb marja ümbert ârra; kiwwi-koddagi annab ennast wimaks lahti; agga kest ehk nahk weel tume warjab, kunni igga seme omma mulda saab iddanema, ehk kunni innimenne ja mu Ma- ehk puuwilja sõja loom tedda tunneb ennesele kõlbawad.

6.

Agga, ütleb monningane: seeb se diete põllomehhe rist! Seâltap keik umbrohhi aedus ja wâlja peâl tulleb, et keigesugguse rohho seemnel lubba mõda mailma weddeleda, ja ennast senna külwata kuhho tedda ei tahheta egga tarwitata! Kül künnan ja kaewan maad; âästan ja rehhitsen kül puh-